

РЕШЕНИЕ

№ 1799

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7813** по описа за **2018** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Х. С. В., срещу Решение от 11.05.2018 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав, постановено по НАХД № 6070/2017 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 158/09.03.2017 г., издадено от началника на митница Аерогара С., с което на основание чл. 18 и чл. 20 от Валутния закон на Х. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева и в полза на държавата е отнет предмета на нарушението, за това, че на 29.11.2016 г. , пристигайки от САЩ в Република България е пренесъл през границата на страната 2700 евро и 9900 щатски долара с обща равностойност на 22 916,90 лева, без да декларира паричните средства пред митническите органи – нарушение на чл. 11а, ал.1 и ал.5 от Валутния закон и чл.2, ал.1 от Наредба № Н-1/01.02.2012 г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене митническите регистри по чл. 10а от Валутния закон.

В касационната жалба се твърди неправилност и незаконосъобразност на постановеното от СРС решение, като се изразява искане за неговата отмяна. От настоящата инстанция се иска постановяването на ново решение, с което да се отмени

изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата, като се позовава на определение от 03 октомври 2019 г. постановено по преюдициално дело С -652/2018 на СЕС по тълкуването на чл. 9, § 1 от Регламент № 1889/2005 г. на Европейския парламент и Съвета от 26 октомври 2005 г., относно контрола на парите в брой, които се внасят и изнасят. Представени са писмени бележки.

Ответната страна – Териториална дирекция „Югозападна“ към Агенция Митници, се представлява от юрисконсулт Я., която оспорва жалбата. Посочва, че искането за прилагане на решението на СЕС може да има отношение само по единия елемент на НП, а именно отнемането по чл. 20 от Валутния закон, но то няма отношение към наложената глоба. Изразява искане жалбата да се отхвърли като неоснователна, а решението на СРС да бъде оставено в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за частична основателност на касационната жалба, с оглед постановеното определение от 03 октомври 2019 г., по преюдициално дело С -652/2018 на СЕС.

Административен съд София - град, Седми касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е частично основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 29.11.2016 г. Х. С. В. пристигнал от САЩ в Република България на митнически пункт летище - С., като носел в себе си 2 700 евро и 9900 щатски долари с обща равностойност 22 916,90 лева. Според обясненията на Х. С., същият е изтеглил парите от банковата си сметка .

При влизането в страната около 21:00 ч. в района на летището жалбоподателят се насочил и навлязъл в зеления коридор – „нищо за деклариране“ на митническия пункт .

След навлизането в района на зеления коридор Х. С. бил спрян за проверка от митнически служител, който изпълнявал служебните си задължения на терминал 2, салон - пристигане. Служителят, свидетел в производството пред СРС, попитал С. колко валута пренася, на което последният отговорил, че носи 9 000 щатски долари. След съобщаването на сумата на С. била извършена допълнителна проверка от митническите служители, при която в ръчна чанта, носена от Х. С. били открити 2 700 евро и 9 900 щатски долари с обща равностойност 22 916. 90 лева. След откриването на паричните средства спрямо Х. С. В. започнала процедура по установяване на нарушение на чл. 11а, ал. 1 от ВЗ. Снети са писмени обяснения, изготвени са протоколи за извършената митническа проверка и личен преглед и за изземването на недекларираните парични средства, съставен е АУАН № 152/29.11.2016 г. Въз основа на посочените документи впоследствие е издадено наказателно постановление № 158/09.03.2017 г., от началника на митница Аерогара С., с което на основание чл. 18 и чл. 20 от Валутния закон на Х. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева и в полза на държавата е отнет предмета на нарушението, за

това, че на 29.11.2016 г., пристигайки от САЩ в Република България е пренесъл през границата на страната 2700 евро и 9900 щатски долара с обща равностойност на 22 916,90 лева, без да декларира паричните средства пред митническите органи – нарушение на чл. 11а, ал.1 и ал.5 от Валутния закон и чл.2, ал.1 от Наредба № Н-1/01.02.2012 г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене митническите регистри по чл. 10а от Валутния закон.

Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че Х. С. В. е пренесъл през границата на страната от трета извън ЕС страна валута на стойност над 10 000 евро и преминавайки през зелен коридор на митническия пункт за влизане в страната, невярно е декларирал пред митническите органи, че няма нищо за деклариране, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателна му отговорност за извършено нарушение по чл. 18 Валутния закон.

Съгласно чл. 11а, ал. 1 от ВЗ пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи. В същия смисъл е и чл. 3, ал. 1 от Регламент 1889/2005 г., съгласно който всяко физическо лице, което влиза или излиза от Общността и носи пари в брой на стойност 10 000 EUR или повече, е задължено да декларира тази сума пред компетентните органи на държавата-членка, през която влиза или излиза от Общността, в съответствие с настоящия регламент. В случая, безспорно е налице пренасяне на парични средства над 10 000 евро, което не се оспорва от касатора, като тези пари безспорно не са декларирани - лицето е преминавало с недеklarираната сума през „зелен коридор“. От доказателствата по делото не може по категоричен начин да се установи какви са били действията на касатора по отношение на необходимото деклариране на средствата. Ето защо, настоящият състав приема, че е спазен материалния закон при ангажиране на административнонаказателната му отговорност. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като е наложена санкцията, предвидена в закона- в конкретния случай в нормите на Валутния закон глоба в размер на 1000 лева. На основание чл. 18 от Валутния закон, в приложимата редакция, който извърши или допусне извършване на нарушение по чл. 11, ал. 2 и 3, чл. 11а, ал. 1, 2 и 3, чл. 14, ал. 2 и 3, чл. 14а, ал. 1 и чл. 16, ал. 6, както и на нормативните актове по тяхното прилагане, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лева, ако деянието не съставлява престъпление. С оглед на гореизложеното настоящия състав намира наказателното постановление за законосъобразно в тази част, поради което следва да се потвърди, съответно оспореното въззивно решение да бъде оставено в сила.

В останалата част, по отношение на отнетите в полза на държавата парични средства в размер на 2700 евро и 9900 щатски долара с обща равностойност на 22 916,90 лева, представляващи предмет на валутното нарушение, настоящата инстанция счита НП за незаконосъобразно, както и постановеното решение на СРС, поради неправилно приложение на материалния закон. В тази връзка касационният състав съобрази Определение от 03.10.2019 г. на СЕС по дело С-652/2018 г., във връзка с отправено преюдициално запитване, отнасящо се до тълкуването на чл. 9 §1 от Регламент (ЕО) № 1889/2005 г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.10.2005 г. относно

контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността (Регламент (ЕО) № 1889/2005 г.) и чл. 49, §3 от Х. на основните права на Европейския съюз.

Според приетото в това определение, член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1889/2005 г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.10.2005 г. относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която като санкция за неизпълнение на предвиденото в чл. 3 от Регламента задължение за деклариране, освен налагане на административно наказание глоба, предвижда и отнемане на недеklarираната сума в полза на държавата.

Възприетото от националния законодател разрешение да се понася административнонаказателна отговорност при неизпълнение на задължението по чл. 11а, ал. 1 от ВЗ, е в съответствие с чл. 9 §1 изр.1 от Регламент (ЕО) № 1889/2005 г., според който всяка държава-членка въвежда санкции, които се налагат при неспазване на задължението за деклариране, предвидено в чл. 3 от същия регламент. Разписаното в чл. 9 §1 изр.1 от Регламент (ЕО) № 1889/2005 г. право да се въвеждат санкции, които според изр.2 от същата разпоредба на регламента трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи, държавите - членки следва да упражняват в съответствие с правото на Съюза и на неговите общи принципи, вкл. принципа за пропорционалност, заложен в чл. 49 §3 от Х. на основните права на Европейския съюз, приложим и при административното наказване.

Воден от съображенията, посочени в цитираното по - горе определение по дело С-652/18 г. на СЕС, настоящият състав счита, че предвиденото от българският законодател в разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ВЗ отнемане на предмета на нарушението по чл. 11а от ВЗ, наред с налагане на глоба/имуществена санкция, е в противоречие с коментиранията в решението на СЕС разпоредба на чл. 9, §1 от Регламент (ЕО) № 1889/2005 г., а постановеното в случая отнемане в полза на държавата на процесната валута не е съобразено с принципа за пропорционалност по чл. чл. 49 §3 от Х. на основните права на Европейския съюз.

По аргумент от посоченото в т. 32 и т. 33 от акта на СЕС следва, че сама по себе си правната уредба, предвиждаща кумулативно прилагане и на глоба, и на отнемане в полза на държавата, се възприема от СЕС като надхвърляща границите на необходимото за гарантиране на изпълнението на задължението за деклариране.

Предвид гореизложеното и с оглед тълкуването на чл. 9 § 1 от Регламент № 1889/2005, дадено в Определението на СЕС по дело С-652/18 г., настоящият състав приема, че постановеното в случая на основание чл. 20, ал. 1 от ВЗ отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението по чл. 11а, ал. 1 от ВЗ, едновременно с налагане на глоба, е в противоречие с европейска правна норма, респ. с основен, прокламиран от правото на Съюза принцип, а именно този на пропорционалността. Ето защо в частта му по пункт първи, в която от жалбоподателя се отнема в полза на държавата сумата от 2700 евро и 9900 щатски долара с обща равностойност на 22 916,90 лева, НП № 158/09.03.2017 от се явява несъответстващо на материалния закон.

По изложените съображения оспореното решение в частта му, потвърждаваща НП 158/09.03.2017 г. относно отнемането в полза на държавата на предмета на нарушението, следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, отменящо НП тази му част. В останалата му част, обжалваното решение следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК и чл. 221, ал. 2,

предл.първо от АПК, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 11.05.2018 г., постановено по АНД № 6070, по описа на Софийския районен съд за 2018 година, Наказателно отделение, 115 състав, в частта му, в която Наказателно постановление № 158 от 09.03.2017 г., издадено от началника на Митница Аерогара С. е потвърдено относно отнемането в полза на държавата на предмета на нарушението - 2700 евро и 9900 щатски долара с обща равностойност на 22 916,90 лева и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 158 от 09.03.2017 г., издадено от началника на Митница Аерогара С., в частта му, с която е постановено отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението - 2700 евро и 9900 щатски долара с обща равностойност на 22 916,90 лева.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.05.2018 г., постановено по АНД № 6070, по описа на Софийския районен съд за 2018 година, Наказателно отделение, 115 състав в останалата му част.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.